

МЕТОДИ НАВЧАННЯ ТА ЇХ ОРГАНІЗАЦІЯ: ПРАКТИЧНІ МЕТОДИ

Методи навчання визначають способи цілеспрямованої реалізації навчального процесу, тобто взаємопов'язаної діяльності викладача і студентів, спрямовані на вирішення навчально-виховних завдань.

Практичні методи відіграють вирішальну роль у формуванні умінь і навичок майбутнього спеціаліста. Найбільш поширеними практичними методами є метод вправ, практичний метод, імітаційно-ігровий.

Метод вправ – один із найважливіших методів практичного навчання. Вправи – це цілеспрямоване, багаторазове повторення студентами певних дій та операцій з метою формування навичок і вмінь.

Практичному методу належить особливе важливе місце у розвитку самостійності та пізнавальної активності студентів, у підготовці їх до оволодіння спеціальністю, до практичної діяльності.

Імітаційно-ігровий метод належить до активних методів навчання. В основі цього методу лежить моделювання виробничих ситуацій. Особливістю цього методу є максимальне наближення до практичної діяльності, цей метод дає можливість тренуватись у прийнятті управлінських рішень, він є колективним методом навчання і створює позитивний емоційний настрій студентів. В основі методу лежить ділова (дидактична, рольова) гра.

Н.Г. Челядінова

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ШЛЯХОМ ЗАСТОСУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ЕЛЕКТРОННОГО НАВЧАННЯ

У наш час у всьому світі на перший план в освіті виходить застосування технологій електронного навчання. Найбільш актуальним це є в умовах навчання у вишах, де спостерігається процес переважання сучасних педагогічних технологій, у тому числі технологій електронного навчання, над традиційними.

Можливо, це є даниною моді, але сучасні умови постійного підвищення рівня інформатизації суспільства визначають напрямки руху і розвитку його найбільш значущої і базової структури – освіти.

В останні роки все частіше відзначається зниження ефективності традиційного навчання як на рівні середньої школи, так і на рівні вишу, що проявляється в авторитарності педагогічних вимог, у навчанні, слабо пов'язаному з потребами студентів, з їхніми індивідуальними ресурсами. Жорстка регламентація діяльності студентів на заняттях, примусовість

навчальних процедур часто призводить до нерозуміння ними цілей своїх дій, до відсутності усвідомлення необхідності досліджуваного матеріалу та його практичної значущості, у зв'язку з чим у студентів спостерігається відсутність навчальної мотивації, несформованість навичок планування своєї діяльності.

Сучасні педагогічні технології, і більшою мірою технології електронного навчання, є особистісноорієнтованими і спрямованими на розвиток індивідуальних ресурсів студентів.

На відміну від подання знань у готовому вигляді при традиційному навчанні, технології електронного навчання передбачають підвищення рівня самостійної роботи студентів в індивідуальному темпі, з одного боку, надаючи можливості для широкого спілкування з іншими студентами, і спільного планування своєї діяльності, з іншого.

Що стосується психологічного аспекту оцінювання знань учнів, то електронні технології навчання надають можливість знизити роль стресорів у процесі складання студентами заліків та іспитів, а також підвищити рівень психологічного комфорту на заняттях. Застосування електронних методів навчання у виші дозволяє підвищити рівень навчання і поліпшити якість надаваних вишом освітніх послуг, а також забезпечує більшу гнучкість у реалізації освітніх цілей вишу.

Вирішальну роль у розвитку електронного навчання, звичайно, відіграв Інтернет. Електронне навчання дає вишам можливість підвищити продуктивність, знизити рівень витрат, пов'язаних з проведенням очних занять, поліпшити процес обміну знаннями і довести до мінімуму витрати на навчання.

Виходячи з вищесказаного, можна зробити висновок, що застосування у вищих навчальних закладах електронних технологій навчання сприятливо позначається на психолого-педагогічному аспекті освітнього процесу, у тому числі сприяє розвитку індивідуальних ресурсів студентів і викладачів, формує навички цілепокладання, самостійного мислення, ініціативність і відповідальність за виконувану роботу, а також знижує психологічні навантаження на студентів і викладачів у процесі взаємного обміну знаннями.

О.М. Широкова

КОНКУРЕНТОФОРМУЮЧІ ДИВЕРСИФІКАЦІЙНІ ЗМІНИ В ОСВІТІ

Динамічні зміни в українському суспільстві змінюють уявлення молоді про свою цінність і значення для держави. Сучасна молодь у більшості своїй розуміє, чого вона хоче і відповідно до цього прагне, знаючи як цього досягнути. У такій ситуації завданням вишу є задоволення